

Frederiksberg, den 16. oktober 2006.

Sundhedsudvalget
Christiansborg
1218 København K

Vedr. psykiatriloven.

Jeg skriver til sundhedsudvalget for at henlede opmærksomheden på forholdene omkring udskrivning fra et hospitalsophold på en psykiatrisk afdeling.

Det har jo været diskuteret en del i forbindelse med den nye psykiatrilov, om man skulle indføre tidsbegrænset tvungen opfølgning, men som bekendt blev dette ikke vedtaget af Folketinget. Jeg skal ikke her forholde mig til, om dette var rigtigt eller ej, men blot henvise til, at der blev argumenteret stærkt med, at problemerne nok ville kunne løses med flere udskrivningsaftaler samt opsøgende psykoseteams.

Imidlertid er det jo sådan, at paragrafferne om udskrivningsaftaler og koordinationsaftaler i realiteten overhovedet ikke er ændret (bortset fra tilføjelse om registrering) i den nye lov. Inden vedtagelse af psykiatriloven i 1998 forventede man mindst 1000 udskrivningsaftaler om året, men det første år kom der 184, og de følgende år faldt antallet til under 100. Med mit kendskab til området, er det klart, at overlægerne bevidst undgår, at etablere udskrivningsaftaler og koordinationsaftaler. Det kan overlægen let gøre, fordi der i loven står, at udskrivningsaftaler skal etableres for patienter, som må antages ikke selv at ville søge den behandling eller de sociale tilbud, der er nødvendige for patientens helbred. Hermed bliver det overlægen, der skønner om det er hensigtsmæssigt. Det står mig ikke helt klart, hvorfor lægerne ikke vil etablere disse aftaler, men de manglende udskrivningsaftaler betyder ofte, at det ikke klart fremgår, hvor ansvaret for den videre behandling i såvel behandlings- som socialpsykiatrien er placeret.

Som bisidder vil jeg med forældrenes fulde accept referere et tilfælde fra ungdomsklinikken på Bispebjerg Hospital, hvor en 15-årig dreng nu har været indlagt i mere en et år. Der tales nu om udskrivning, når man finder en egnet institution. Drengen har under indlæggelsen flere gange forsøgt selvmord, han har forsøgt at undgå medicinering, og han har i perioder været kraftigt udadreagerende, hvorfor han det meste af tiden har været på en lukket afdeling. Moderen har skriftligt bedt om at få en udskrivningsaftale, men dette afvises af den behandlende overlæge med henvisning til, at han ikke skønner, at drengen er en patient, som behøver en udskrivningsaftale. Moderen ønsker primært aftalen for at få fastslået, hvem der har ansvaret for hvad efter udskrivningen.

Eksemplet viser igen, at de pårørende ofte står meget svagt efter en udskrivning. I det aktuelle tilfælde er der ikke klaget til sygehusdirektionen, da dette efter al sandsynlighed blot ville medføre,

at direktionen vil bede overlægen om en udtalelse. Denne udtalelse ville efter al sandsynlighed blot indeholde en henvisning til, at overlægen ikke skønner en udskrivningsaftale nødvendig. Og derved ville det så blive.

Det er min vurdering, at man kunne komme en del videre, hvis man vendte det om, således at der altid skulle laves en udskrivningsaftale i form af en handleplan, når en psykiatrisk patient forlader hospitalet. I de fleste tilfælde er der trods alt tale om, at der finder en udskrivningssamtale sted. Det kunne udvides således, at systematiske udskrivningssamtaler skal finde sted. Med patientens accept skal pårørende og sagsbehandleren i kommunen deltage, og - hvis udskrivning til bosted - tillige kontaktperson fra bostedet eller lederen af bostedet. Hvis hensigtsmæssigt kan flere relevante indkaldes til disse udskrivningssamtaler. Udskrivningssamtalen danner grundlag for en handleplan for perioden efter hospitalsopholdet, hvor patienten og alle involverede naturligvis modtager en kopi. Handleplanen skal godkendes af såvel behandlings- som socialpsykiatrien, og det bør klart fremgå af planen, hvem af de offentlige myndigheder, der har ansvar for hvad.

Hvad angår opsøgende psykoseteams, skal jeg blot minde om, at disse ikke er tænkt som værende aktive i forhold til personer, som bor på offentlige eller privat drevne bosteder.

Jeg beder Sundhedsudvalget drøfte mit forslag om, at systematiske udskrivningsaftaler med en nedfældet handleplan som beskrevet bliver obligatoriske. Det er ikke klart for mig, om dette kræver en ændring af loven, eller om det kan etableres via et cirkulære til de psykiatriske behandlingssteder. Jeg anmoder venligst om, at blive orienteret om udvalgets drøftelse.

Med venlig hilsen.

Erik Paaske
Erik Paaske

Formand for Sind Frederiksberg Kreds

Bülowsvej 1

1870 Frederiksberg C

Telf.: 33 31 9803

erik.paaske@mail.dk